

Prima instanță: Judecătoria Centru mun. Chișinău
Judecător: A. Catană
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: I. Cimpoi, N. Simciuc, A. Gavrilița

Dosarul nr. 3r-317/16

DECIZIE

21 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Tamara Chișca-Doneva
Galina Stratulat, Ion Druță

examinînd recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Melente Vasile împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne privind încasarea restanței la indemnizația unică de concediu și a penalității de întârziere,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2016, prin care cererea de apel, depusă de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, a fost restituită pentru neîndeplinirea indicațiilor instanței de apel,

c o n s t a t ă

La 22 februarie 2016, Melente Vasile s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne privind încasarea restanței la indemnizația unică de concediu și a penalității de întârziere.

În motivarea acțiunii reclamantul Melente Vasile a invocat că, a activat în cadrul Poliției Republicii Moldova în perioadele 01 septembrie 1989 – 12 iulie 2002 și 30 septembrie 2005 – 30 martie 2015, avînd o vechime în muncă de 22 ani 04 luni și 10 zile, ultima funcție fiind șef al Inspectoratului de Poliție Cimișlia.

În ordinul Inspectoratului General al Poliției al MAI nr. 175-ef din 27 martie 2015, raporturile de muncă au încetat la cererea reclamantului, în temeiul lit. c) alin. (1) art. 47 a Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012 - împlinirea vechimii în muncă ce permite dreptul la pensie, cu achitarea compensației bănești pentru concediile nefolosite și angajamentul de achitare a indemnizației unice conform alin. (2)

art. 65 a Legii citate mai sus.

Menționează, că în temeiul prevederilor lit. d) alin. (2) art. 65 a Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, lui i-a fost calculată indemnizația unică în corespundere cu vechimea calendaristică în serviciu în Poliție de 22 ani 04 luni și 10 zile, în mărime de 14 salarii lunare, care a constituit suma de 102 060 lei.

Contrar prevederilor lit. a) alin. (1) art. 143 CM dacă nu se contestă cuantumul tuturor sumelor ce se cuvin salariatului de la unitate, efectuarea achitărilor se face în caz de încetare a contractului individual de muncă cu un salariat care continuă să lucreze pînă în ziua eliberării din serviciu - în ziua eliberării, indemnizația unică nu a fost achitată la data încetării raporturilor de muncă 30 martie 2015, dar la 03 iunie 2015, peste 63 zile, astfel că achitarea indemnizației unice, pîrîtul a reținut din sursa de plată impozitul de venit ce a constituit 18 305,24 lei, fiind achitați efectiv 83 754,76 lei.

În argumentarea temeiului reținerii impozitului pe venit, pîrîtul a invocat prevederile Legii nr. 71 din 12 aprilie 2015, prin care au fost operate modificări la Codul Fiscal, care stabilesc, că începînd cu 01 mai 2015 au fost abrogate prevederile lit. g) art. 20 Cod Fiscal, care stabileau ca tip de venit neimpozabil indemnizația de concediere stabilită de legislația în vigoare, iar la momentul achitării, acest tip de venit cade sub incidența lit. o) art. 18 Cod Fiscal ca sursă de venit impozabilă ce urmează a fi inclusă în venitul brut al contribuabilului. Menționează, că art. 44 lit. a) alin. (1) Cod Fiscal, potrivit căruia la evidența veniturilor persoanelor fizice care nu desfășoară activitate de întreprinzător se aplică contabilitatea de casă, considerînd că impozitul pe venit pentru persoanele fizice care nu desfășoară activitate de întreprinzător se calculează din venitul impozabil la data îndreptării acestuia spre plată, indiferent în care perioadă a fost calculată suma precitată.

Invocă, că în coraport cu art. 46 alin. (1) Legii privind actele legislative nr. 780 din 27 decembrie 2001, potrivit căruia actul legislativ produce efecte numai în timpul cînt este în vigoare și nu poate fi retroactiv sau ultra activ, constată că actele normative la care face trimitere pîrîtul au intrat în vigoare ulterior emiterii ordinul Inspectoratului General al Poliției al MAI nr. 175-ef din 27 martie 2015 și apariției obligației Inspectoratul General al Poliției de achitare a indemnizației unice în mărime de 102 060 lei.

Consideră că faptele creatoare, modificatoare sau extinctive de situații juridice sunt guvernate de legea în vigoare la data cînd ele au avut loc, o lege ulterioară neputînd să aducă atingere situațiilor juridice anterioare.

Argumentele pîrîtului sunt nejustificative, deoarece art. 20 lit. g) Cod Fiscal, la data apariției dreptului reclamantului de a beneficia de indemnizația de concediere, prevedea în calitate de venit neimpozabil indemnizația de concediere, această garanție se menține pînă la realizarea efectivă a dreptului. Invocă, că Legea nr. 71 din 12 aprilie 2015, în vigoare de la 01 mai 2015, pentru modificarea și completarea unor acte legislative, nu are efect retroactiv și nu poate fi aplicată situațiilor anterioare.

Mai solicită, încasarea sumei de 6 429, 78 lei pentru întârzierea achitării indemnizației unice, ce constituie 0,1% din indemnizația de 102 060 lei, pentru 63 zile (30 martie 2015 – 03 iunie 2015), reținute din vina angajatorului și neplătit în termen (art. 142 CM), potrivit lit. f) alin. (1) art. 330 CM, conform calculului: $102\ 060 \times 0,1\% \times 63 = 6\ 429,78$ lei.

Potrivit lit. d) alin. (2) art. 65 a Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012, în cazul eliberării din serviciu în legătură cu pensionarea sau din cauza reducerii personalului ori a lichidării subdiviziunii, polițistului i se acordă o indemnizație unică în corespundere cu vechimea calendaristică în serviciu în Poliție de la 20 la 25 de ani - în mărime de 14 salarii lunare.

Invocă prevederile lit. f) alin. (1) art. 330 Codul Muncii, angajatorul este obligat să compenseze persoanei salariul pe care aceasta nu l-a primit, în toate cazurile privării ilegale de posibilitatea de a munci. Această obligație survine, în particular, în caz de reținere a tuturor plăților sau a unora din ele în caz de eliberare din serviciu, iar în caz de reținere, din vina angajatorului a salariului (art. 142), a indemnizației de concediu (art. 117), a plăților în caz de eliberare (art. 143) sau a altor plăți (art. 123, 124, 127, 139, 186, 227 lit. j), 228 alin. (8) etc.) convenite salariatului, acestuia i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, 0,1 la sută din suma neplătită în termen.

Prin hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 06 iunie 2016, corectată prin încheierea din 16 iunie 2016, acțiunea lui Melente Vasile a fost admisă parțial. S-a încasat de la Inspectoratul General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne în beneficiul lui Melente Vasile suma de 21 805,24 lei 24, constituită din impozitul de 18 305,24 bani reținuți din indemnizația unică de concediere și onorariul avocatului în mărime de 3 500 lei.

La 07 iunie 2016, Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne a declarat apel nemotivat, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii Judecătorei Centru mun. Chișinău din 06 iunie 2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2016, nu s-a dat curs apelului declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, apelantului fiind acordat un termen pînă la data de 13 octombrie 2016, ora 10³⁰ pentru prezentarea apelului motivat.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2016, cererea de apel depusă de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, a fost restituit pentru neîndeplinirea indicațiilor instanței de apel.

Nefiind de acord cu încheierea menționată, la 17 noiembrie 2016, Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne a declarat recurs, solicitând casarea încheierii Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2016, cu restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului, recurentul a indicat că instanța de apel incorect a restituit cererea de apel, or neajunsurile constatate au fost înlăturate în termenul acordat de către instanță.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea încheierii Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2016, din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 427 lit. b) CPC, *„Instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, restituind pricina spre rejudecare”*.

Conform art. 368 alin. (2) și (3) CPC al RM *„Dacă cererea de apel nu întrunește condițiile prevăzute la art. 364 și 365 și dacă cererea este depusă fără plata taxei de stat, instanța de apel dispune printr-o încheiere să nu se dea curs cererii, acordând apelantului un termen pentru lichidarea neajunsurilor. Încheierea instanței de apel de a nu se da curs cererii poate fi atacată cu recurs”*.

Studiind cererea de apel depusă de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne la 31 martie 2016 (f.d. 42), Colegiul constată că aceasta nu conține motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază.

Astfel, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2016, nu s-a dat curs apelului declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne apelantului fiind acordat un termen pînă la data de 13 octombrie 2016, ora 10³⁰ pentru prezentarea apelului motivat.

Conform art. 369 alin. (1) lit. (a) *„Instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelantul nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel din încheierea emisă în conformitate cu art.368 alin.(1)”*.

Studiind materialele anexate la cererea de recurs, Colegiul constată că la 28 septembrie 2016, în termenul stabilit prin încheierea din 14 septembrie 2016, Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne a prezentat cererea de apel desfășurată, aceasta fiind înregistrată la Curtea de Apel Chișinău la 28 septembrie 2016 cu nr. 14217 (f.d. 86 copie).

Avînd în vedere cele constatate, Colegiul ajunge la concluzia că instanța de apel incorect a restituit cererea de apel depusă de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, or apelantul s-a conformat indicațiilor instanței și în termenul stabilit a prezentat cererea de apel motivată.

Prin urmare, încheierea Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2016 urmează a fi casată, iar pricina restituită spre rejudecare, de la faza punerii pe rol a cererii de apel.

În conformitate cu art. 427 lit. b) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne.

Se casează încheierea Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2016, emisă în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Melente Vasile împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor

Interne privind încasarea restanței la indemnizația unică de concediu și a penalității de întârziere, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, de la faza punerii pe rol a cererii de apel.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță